

наданѣила градѣща къ себѣ, и гла
 ѡ немъ: се воистиннѣ ильтанинъ;
 въ немже лстѣи нѣсть. Глагола
 емѣ наданѣилъ: какъ ма знаеши;
 ѡвѣща иисъ, и рече емѣ: прежде
 даже не возгласи тебѣ фѣлипъ, сѣ-
 ща подъ смоковницею видѣхъ тѣ.
 ѡвѣща наданѣилъ и глагола емѣ:
 равкѣ, ты еси снъ бжїи: ты еси
 црь илевъ. ѡвѣща иисъ, и рече
 емѣ: зане рѣхъ ти, такъ видѣхъ
 тѣ подъ смоковницею, вѣршеши: бѣл-
 ша сѣхъ оузиши. И гла емѣ:
 аминь аминь гла вамъ: ѡсѣлѣ
 оузрите нбо ѡверсто, и агглы
 бжїа восходѣща, и нисходѣща
 надъ снѣ члвчческаго.

И прочее по чинѣ бжественныа лі-
 тургїи Златоустаго.

